COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 25.10.2016
COM(2016) 686 final

2016/0338 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în Uniunea Europeană

{SWD(2016) 343 final}
{SWD(2016) 344 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Încă din prima zi a mandatului său, actuala Comisie a inclus printre prioritățile sale politice crearea de locuri de muncă, creșterea economică și investițiile. Pentru a da curs acestor priorități globale, Comisia a promovat, printre altele, o agendă de reforme ambițioase pentru o piață internă mai profundă și mai echitabilă, ca fundament pentru dezvoltarea unei economii europene mai puternice și mai competitive.

În ceea ce privește impozitarea, aceste obiective se traduc prin necesitatea de a pune la punct în Uniunea Europeană un sistem de impozitare a societăților echitabil și eficient.

Pentru a garanta că sistemele fiscale sunt echitabile, Comisia a tratat combaterea evaziunii fiscale, a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive drept o prioritate esențială și a promovat o agendă de reforme foarte activă. În acest context, Comisia - în strânsă cooperare cu statele membre și cu sprijinul Parlamentului European - clădește o structură de protecție solidă împotriva evaziunii fiscale și a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale în Europa, care constituie un sistem de reacție solid în fața amenințărilor externe la care sunt expuse bazele de impozitare ale statelor membre și un drum cert către o impozitare mai echitabilă a tuturor cetățenilor și societăților comerciale din UE. În același timp, este necesar să se asigure că sistemele fiscale sunt și eficiente, astfel încât să poată susține o economie mai puternică și mai competitivă. Acest lucru ar trebui realizat prin crearea unui mediu fiscal mai propice pentru societățile comerciale, care să diminueze costurile de asigurare a conformității și obligațiile administrative, asigurând în același timp securitatea fiscală. De altfel, importanța securității fiscale în promovarea investițiilor și stimularea creșterii economice a fost recunoscută recent de liderii G20 și a devenit noua preocupare mondială în domeniul fiscal.

Combaterea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive, atât la nivelul UE, cât și la nivel mondial, trebuie, așadar, să aibă loc în paralel cu crearea unui mediu fiscal competitiv pentru societăți. Este vorba despre două fețe ale aceleiași monede. Un sistem de impozitare echitabil nu este doar un sistem care garantează că profiturile sunt impozitate efectiv acolo unde sunt generate, ci și un sistem care asigură măsurile necesare pentru ca veniturile să nu fie impozitate de două ori.

Dubla impunere este una dintre principalele probleme cu care se confruntă în prezent societățile care desfășoară activități transfrontaliere. Sunt deja în vigoare mecanisme care se ocupă de soluționarea litigiilor legate de dubla impunere. Este vorba despre procedurile de acord amiabil (PAA) prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de statele membre, precum și în Convenția de arbitraj a Uniunii[1] privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate. Comisia monitorizează anual numărul de cazuri cu care se confruntă statele membre și rezultatele obținute. Din aceste analize reiese că există cazuri care nu pot fi soluționate prin mecanismele în vigoare, care nu intră în sfera de aplicare a Convenției de arbitraj Uniunii sau a convențiilor de evitare a dublei

[1] Convenția 90/436/CEE privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate; JO L 225, 20.8.1990, p. 10.

impuneri, care se blochează fără ca persoanele impozabile să fie informate cu privire la motivele care stau la baza situației sau care nu sunt niciodată rezolvate.

Deși mecanismele existente funcționează bine în multe cazuri, este necesar ca ele să funcționeze și mai bine în ceea ce privește accesul contribuabililor la aceste mecanisme, sfera de acoperire, promptitudinea și relevanța. Pe de altă parte, metodele tradiționale de soluționare a litigiilor nu mai sunt în totalitate adaptate complexității și riscurilor aferente actualului mediu fiscal mondial.

Prin urmare, este necesar să se perfecționeze actualele mecanisme de soluționare a litigiilor privind dubla impunere în UE, în vederea conceperii unui sistem fiscal echitabil și eficient care să sporească securitatea juridică. Aceasta constituie o contribuție esențială la crearea unui sistem fiscal echitabil, garantând în același timp că piața internă a UE rămâne un spațiu atractiv pentru investiții.

Propunerea de directivă se axează pe societăți și întreprinderi , principalele părți interesate afectate de situațiile de dublă impunere. Documentul are la bază Convenția de arbitraj a Uniunii în vigoare, care prevede deja un mecanism de arbitraj obligatoriu, dar extinde sfera de aplicare a acesteia la domenii care nu sunt încă incluse și adaugă măsuri coercitive cu scopul de a aborda principalele deficiențe identificate în ceea ce privește punerea în aplicare și eficacitatea mecanismului.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Comunicarea Comisiei privind un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană, care a fost adoptată la 17 iunie 2015[2], a identificat cinci domenii-cheie de acțiune. Unul dintre aceste domenii era legat de îmbunătățirea mediului fiscal pentru societățile din UE, în vederea stimulării creșterii economice și a creării de locuri de muncă în cadrul pieței unice. Comunicarea considera propunerea privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB), care urmează să fie adoptată în aceeași zi cu prezenta propunere, drept un pas important către un mediu fiscal îmbunătățit pentru societăți, dar recunoștea totodată faptul că, între timp, ar putea fi lansate și alte inițiative care să contribuie la ameliorarea mediului fiscal al societăților.

Prezenta propunere vine în completarea propunerii privind CCCTB. Întrucât consolidarea este o parte doar din cea de a doua etapă a noii abordări privind CCCTB, ar fi în continuare nevoie de mecanisme eficace de soluționare a litigiilor. În plus, deși CCCTB, adoptată integral, este concepută pentru a garanta că profiturile sunt impozitate acolo unde sunt generate, nu toate societățile vor fi incluse în sfera de aplicare obligatorie a CCCTB. Prin urmare, chiar și după adoptare, este de așteptat să existe litigii legate de dubla impunere, pentru care vor fi necesare mecanisme adecvate.

În plus, prezenta propunere se bazează pe dispozițiile existente în acest domeniu de politică, în special pe cele cuprinse în Convenția de arbitraj a Uniunii. Propunerea de directivă are ca scop extinderea domeniului de aplicare și îmbunătățirea procedurilor și a mecanismelor în vigoare, fără a le înlocui. Aceasta este o modalitate de a garanta că statele membre dispun de norme procedurale mai detaliate pentru eliminarea litigiilor legate de dubla impunere, având în același timp la dispoziție o marjă de manevră suficientă pentru a se pune de acord între ele cu privire la utilizarea unui anumit mecanism. Situația contribuabililor se ameliorează în mai multe privințe. În conformitate cu propunerea de directivă, contribuabilii vor avea mai multe

[2] COM(2015) 302.

drepturi de a impune aplicarea - în anumite condiții - a mecanismelor de soluționare a litigiilor, vor fi mai bine informați cu privire la procedură și se vor putea baza pe statele membre, care vor fi obligate să obțină anumite rezultate.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere face parte din domeniul inițiativelor Comisiei privind o impozitare mai echitabilă și mai eficientă. Ea ar putea contribui la eliminarea obstacolelor fiscale, care creează denaturări ce împiedică buna funcționare a pieței interne. Prin urmare, ar contribui la crearea unei piețe interne mai profunde și mai echitabile.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Legislația în domeniul impozitării directe intră sub incidența articolului 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Clauza stipulează că măsurile legislative de apropiere adoptate în temeiul respectivului articol iau forma legală a directivei.

- **Subsidiaritatea**

Prezenta propunere respectă principiul subsidiarității. Natura acestui subiect impune o inițiativă comună în cadrul pieței interne. Normele prezentei directive vizează sporirea eficacității și a eficienței mecanismelor de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere, întrucât acestea creează obstacole importante în calea bunei funcționări a pieței interne. Mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere sunt, prin natura lor, proceduri bilaterale sau multilaterale, care necesită acțiuni coordonate între statele membre. Statele membre depind unele de altele atunci când aplică mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere: chiar dacă există mecanisme utile de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere, deficiențele identificate, cum ar fi interzicerea accesului sau durata procedurii, nu pot fi rezolvate cu eficacitate decât dacă sunt abordate de comun acord de către statele membre.

Securitatea juridică și previzibilitatea la nivelul contribuabililor pot fi asigurate numai printr-un set comun de norme care să stabilească obligația clară de a obține rezultate, precum și termeni și condiții pentru eliminarea eficientă a dublei impuneri, și care să asigurare implementarea deciziilor cu privire la mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere într-un mod consecvent în întreaga UE. De asemenea, o inițiativă a UE ar aduce un plus de valoare în raport cu normele naționale sau acordurile bilaterale în vigoare, oferind un cadru flexibil și coordonat.

O astfel de abordare este, așadar, conformă principiului subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TFUE.

- **Proporționalitatea**

Măsura preconizată nu depășește cadrul strict necesar atingerii obiectivelor sale. Ea se bazează pe mecanismele existente și adaugă un număr limitat de norme care să le îmbunătățească. Aceste norme sunt adaptate pentru a repara deficiențele identificate. Directiva se referă, de asemenea, la soluționarea alternativă a litigiilor (SAL) și la proceduri de recurs care există deja în alte domenii. În cele din urmă, directiva asigură un grad esențial de coordonare în cadrul Uniunii.

Obiectivele prezentei propuneri pot fi realizate cu costuri minime pentru societăți și pentru statele membre, evitându-se costurile fiscale și costurile de asigurare a conformității suportate

de societăți, precum și costurile administrative inutile care le revin administrațiilor fiscale din statele membre.

În acest context, propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale și este, prin urmare, conformă principiului proporționalității.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea se bazează pe o directivă, instrumentul disponibil în temeiul articolului 115 din TFUE.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultarea părților interesate**

În perioada 17 februarie - 10 mai 2016, Comisia Europeană a desfășurat o consultare publică în cadrul căreia a solicitat reacții cu privire la situația actuală, la obiective, la tipurile de acțiuni posibile și la opțiunile avute în vedere. În total, au fost primite 87 de observații.

Inițiativa a beneficiat de sprijin general din partea grupurilor de părți interesate reprezentate de societăți și din partea mai multor state membre preocupate în mod deosebit de efectele negative ale lipsei de acțiune la nivelul UE. Organizațiile neguvernamentale, persoanele fizice și alți respondenți care au participat la consultare nu au exprimat poziții negative, ci, dimpotrivă, au subliniat efectul pozitiv al altor inițiative, precum CCCTB.

Marea majoritate a respondenților au considerat că ar trebui instituite măsuri eficiente care să garanteze eliminarea dublei impuneri în cadrul UE și că mecanismele existente nu sunt suficiente în ceea ce privește domeniul de aplicare a mecanismului obligatoriu de soluționare a litigiilor, caracterul său executoriu și eficiența sa. Aceștia au subliniat că situația actuală are un impact negativ asupra creșterii economice, creează obstacole și împiedică investitorii străini să investească în piața internă a UE. Respondenții au confirmat în general că este necesar să se ia măsuri la nivelul UE și că acestea ar trebui să se bazeze pe mecanismele existente. În ceea ce privește obiectivele, ele ar trebui să vizeze eliminarea dublei impuneri, să fie compatibile cu evoluțiile de pe plan internațional și să întărească rolul contribuabililor.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Serviciile Comisiei au organizat o reuniune a Forumului comun al UE pentru prețurile de transfer (JTPF), la 18 februarie 2016, și a Platformei pentru buna guvernanță fiscală (platforma UE), la 15 martie 2016[3], pentru a dezbate subiectul cu părțile interesate relevante și cu statele membre. Un raport de sinteză privind toate activitățile de consultare realizate de Comisia Europeană pentru a sprijini această inițiativă este disponibil pe site-ul web al Comisiei Europene. Inițiativa a fost discutată și cu reprezentanți ai statelor membre, la 26 iulie 2016.

[3] Comisia Europeană, Forumul comun al UE pentru prețurile de transfer https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/transfer-pricing-eu-context/joint-transfer-pricing-forum_en#meetings
Comisia Europeană, Platforma pentru buna guvernanță fiscală https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting

- **Evaluarea impactului**

Propunerea este însoțită de o evaluare a impactului care a fost examinată de Comitetul de analiză a reglementării la 7 septembrie 2016. Comitetul a emis un aviz favorabil.

Propunerea se bazează pe opțiunea preferată identificată în evaluarea impactului, care constă în crearea unui mecanism eficace, obligatoriu, de soluționare a litigiilor, adică o procedură de acord amiabil combinată cu o etapă de arbitraj, cu o limită de timp clară și cu obligația tuturor statelor membre de a obține rezultate. Propunerea se aplică tuturor contribuabililor care plătesc unul dintre impozitele pe profit enumerate.

În ceea ce privește impactul economic, propunerea va reduce costurile de asigurare a conformității și costurile aferente litigiilor pe care trebuie să le suporte societățile din UE în cadrul activităților lor transfrontaliere. De asemenea, ea va reduce atât costurile externe, cât și costurile administrative interne legate de gestionarea unor astfel de litigii. Propunerea va facilita deciziile de investiții în UE, oferindu-le investitorilor o mai mare certitudine și previzibilitate în ceea ce privește neutralizarea costurilor suplimentare legate de dubla impunere. La nivelul administrațiilor fiscale, propunerea ar trebui să reducă întârzierile și costurile aferente procedurilor, dar și să acționeze ca un stimulent puternic pentru ajustarea optimă a capacității administrației și a procedurilor interne. Prin urmare, ea va îmbunătăți eficiența. Propunerea ar trebui să aibă un efect pozitiv asupra colectării impozitelor pe termen mediu și lung, deoarece ar trebui să stimuleze creșterea și investițiile în Uniunea Europeană și să mărească încrederea contribuabililor în sistemul fiscal în ansamblu, încurajând astfel respectarea normelor în mod voluntar.

În ceea ce privește beneficiile societale, această inițiativă răspunde unor așteptări tot mai puternice din partea publicului în ceea ce privește un sistem fiscal echitabil și eficace. Ea va asigura consecvența în soluționarea litigiilor legate de dubla impunere în cazul tranzacțiilor transfrontaliere la nivelul UE și va prevedea totodată o mai mare transparență cu privire la modul în care sunt rezolvate aceste cazuri.

- **Drepturi fundamentale**

Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Mai precis, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la un proces echitabil, oferindu-le contribuabililor acces la instanța națională competentă în etapa de soluționare a litigiilor, în cazul interzicerii accesului sau în cazul în care statele membre nu au înființat o comisie consultativă. De asemenea, ea protejează libertatea de a desfășura o activitate comercială.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Impactul propunerii asupra bugetului UE este prezentat în fișa financiară care însoțește propunerea și va fi acoperit în limita resurselor disponibile.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de implementare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va monitoriza implementarea acestei directive, în cooperare cu statele membre. Informațiile relevante vor fi colectate în principal de către statele membre.

Se propune ca monitorizarea actuală a Convenției de arbitraj a Uniunii la nivelul JTPF să fie extinsă la toate cazurile de litigii legate de dubla impunere în situații transfrontaliere care intră sub incidența noului instrument juridic și ca datele să fie colectate anual. Următoarele informații colectate vor permite Comisiei să evalueze dacă obiectivele sunt îndeplinite:

- numărul de cazuri deschise/închise/în curs de soluționare la nivelul UE;
- durata mecanismelor de soluționare a litigiilor, inclusiv motivele pentru care nu se respectă termenele prevăzute;
- numărul de cazuri în care accesul a fost interzis de către un stat membru;
- valoarea impozitelor aferente cazurilor (în general și pentru cele care fac obiectul arbitrajului);
- numărul de cazuri în care este solicitat arbitrajul.

Deoarece datele statistice sunt deja colectate și ar trebui să continue să fie colectate pe o bază anuală, se estimează că costurile asociate acestor activități ar rămâne neschimbate, atât pentru statele membre, cât și pentru Comisie.

La cinci ani de la implementarea instrumentului, Comisia va evalua situația soluționării cazurilor de dublă impunere în context transfrontalier pentru societățile din UE, ținând cont de obiective și de impactul general asupra societăților și asupra pieței interne.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Directiva se bazează în mare măsură pe dispozițiile Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/CEE)[4], Convenția de arbitraj a Uniunii, care face parte din acquis-ul UE. După ce va fi implementată, directiva va consolida caracterul obligatoriu al procedurilor de soluționare a litigiilor în UE.

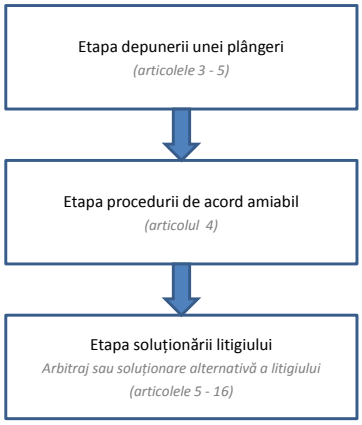
Ea va extinde domeniul de aplicare al mecanismelor de soluționare a litigiilor pentru a include toate situațiile transfrontaliere care fac obiectul unei duble impuneri asupra profiturilor obținute din activități comerciale (articolul 1). Obiectivul de a elimina dubla impunere și situațiile specifice cărora li se aplică această măsură sunt prezentate din nou, în aceiași termeni ca în Convenția de arbitraj a Uniunii. Propunerea de directivă adaugă însă obligația explicită a statelor membre de a obține rezultate, precum și un termen-limită clar definit. Pe de altă parte, sunt excluse situațiile de dublă neimpozitare sau cazurile de fraudă, de abateri săvârșite cu intenție sau de neglijență gravă (articolul 15).

În conformitate cu Convenția de arbitraj a Uniunii, directiva permite o procedură de acord amiabil (PAA), inițiată în urma unei plângeri din partea contribuabilului, în cadrul căreia statele membre cooperează liber și ajung la un acord privind litigiul legat de dubla impunere în termen de doi ani (articolul 4). Dacă PAA eșuează, se recurge automat la o procedură de soluționare a litigiului care implică emiterea unei decizii obligatorii finale de către autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

Diagrama de mai jos sintetizează cele trei etape procedurale esențiale: plângerea, PAA și procedura de soluționare a litigiului:

[4] JO L 225, 20.8.1990, p. 10.

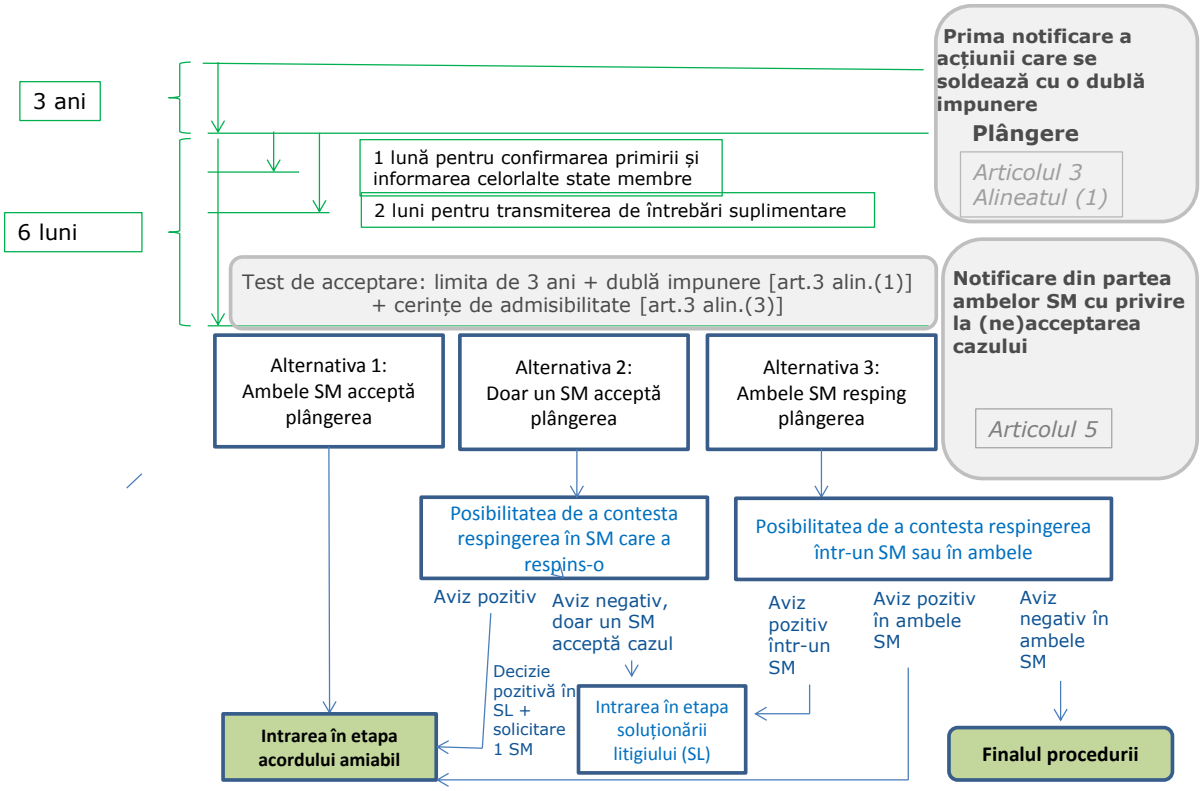
Mecanismul de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în UE – etape procedurale

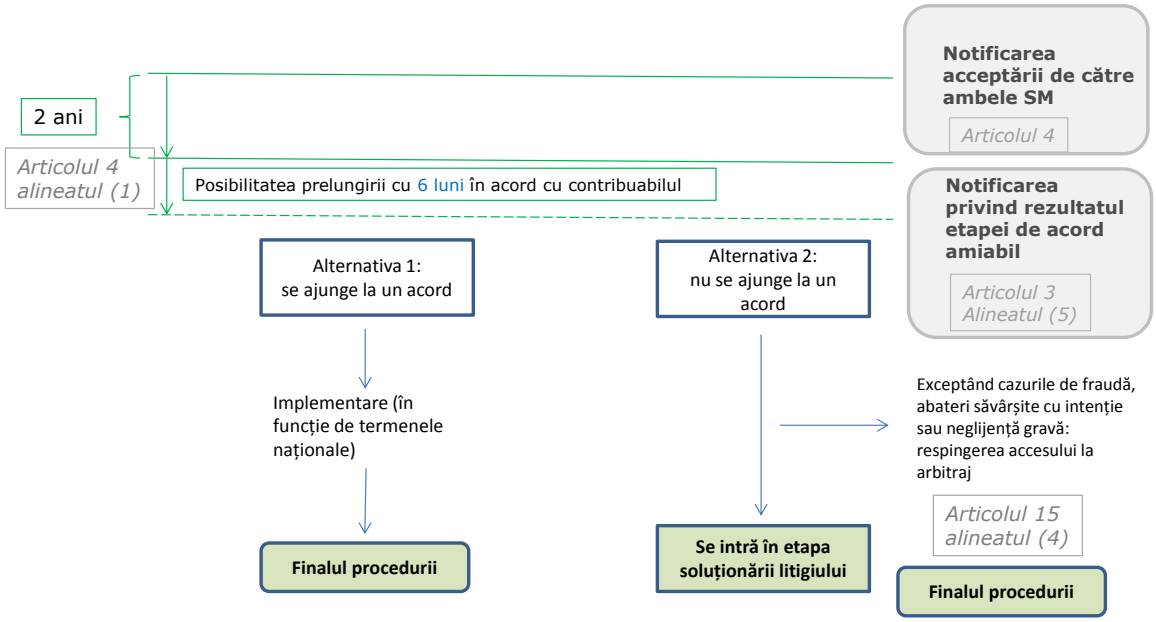

Articolele 3-5 prevăd reguli formale pentru clarificarea condițiilor în care o plângere poate fi admisă în cadrul PAA, și anume termenul de depunere a plângerii, explicarea de către contribuabil a situației de dublă impunere și furnizarea de informații care să le permită autorităților competente să examineze cazul și să stabilească dacă poate fi admis. Aceste articole îmbunătățesc totodată informațiile furnizate contribuabililor și stabilesc obligația statelor membre de a trimite notificări dacă un caz este respins sau considerat inadmisibil.

Diagramele de mai jos sintetizează pașii urmați în etapa depunerii unei plângeri și legăturile cu cele două etape succesive, și anume PAA sau etapa de soluționare a litigiului:

Etapa de depunere a unei plângeri

Mecanismul de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în UE – etapa procedurii de acord amiabil

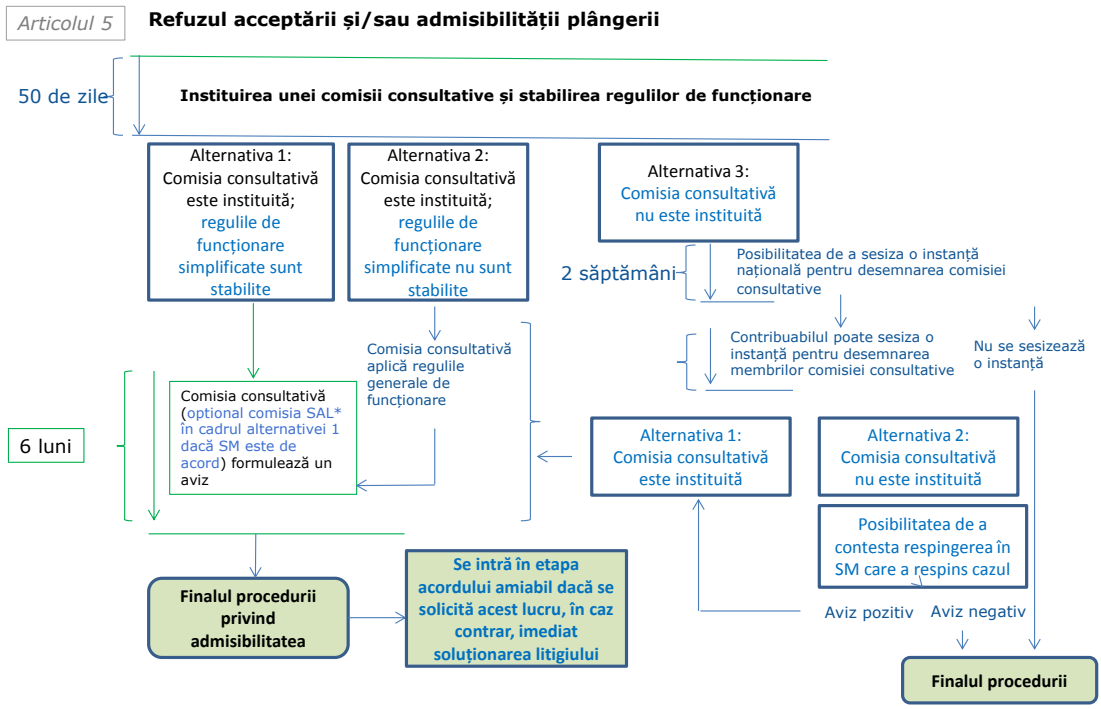

Articolele 6-7 completează etapa PAA inițială printr-o procedură automată de arbitraj care prevede soluționarea litigiului prin arbitraj în termen de cincisprezece luni în cazul în care statele membre nu au reușit să ajungă la un acord pe parcursul etapei amiabile inițiale. Situațiile în care statele membre nu sunt de acord cu privire la admisibilitatea cazului

contribuabilului în etapa PAA pot fi supuse arbitrajului și într-un stadiu incipient, pentru a se soluționa acest conflict privind admisibilitatea cazului (refuzul potențial al accesului), cu condiția ca contribuabilul să solicite acest lucru și să stabilească faptul că a renunțat la căile de atac naționale sau că perioada disponibilă pentru a recurge la acestea a expirat. În cadrul acestei proceduri de arbitraj suplimentare și în conformitate cu articolul 8 din directivă, trebuie numit un juriu format din trei până la cinci persoane independente (arbitri, unul sau doi pentru fiecare stat membru plus un președinte independent), împreună cu doi reprezentanți din partea fiecărui stat membru. Această „comisie consultativă” emite un aviz final privind eliminarea dublei impuneri în cazul aflat în litigiu, care este obligatoriu pentru statele membre, cu excepția situației în care acestea se pun de acord cu privire la o soluție alternativă pentru a elimina dubla impunere (articolul 13).

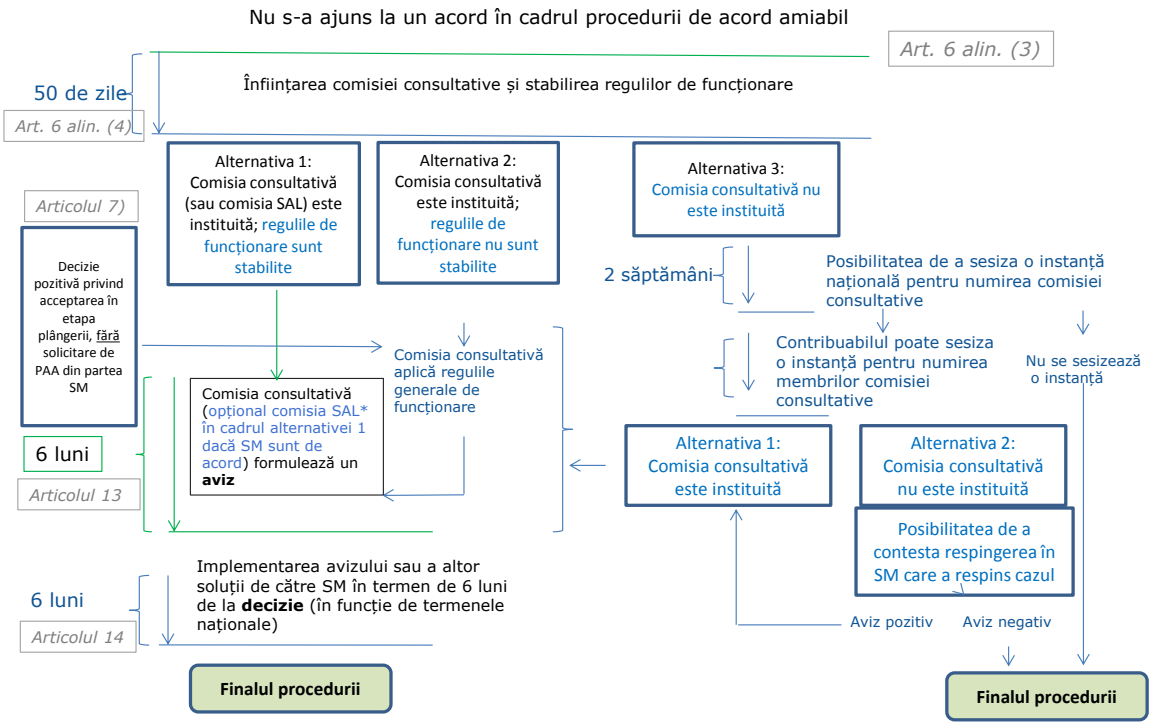
În cazurile în care comisia consultativă nu este înființată într-un anumit termen-limită (articolul 7), este creat un mecanism implicit de punere în aplicare accelerată, supravegheat de instanțele naționale competente ale fiecărui stat membru implicat. Astfel, contribuabilul ar avea posibilitatea de a se adresa instanței naționale în acest caz, pentru desemnarea persoanelor independente care ar urma apoi să aleagă președintele. Persoanele independente și președintele vor fi alese dintr-o listă prestabilită gestionată de Comisia Europeană.

Următoarele diagrame descriu etapa de soluționare a litigiului, precum și noul proces de soluționare stabilit în cazul refuzului accesului într-un stadiu incipient, ca urmare a faptului că numai un singur stat membru refuză acceptarea sau admisibilitatea plângerii, în timp ce celălalt stat membru le acceptă:

Etapa soluționării litigiului (decizia privind acceptarea și admisibilitatea)

Etapa soluționării litigiului (eliminarea dublei impuneri)

Acest mecanism de punere în aplicare implicit utilizat pentru numire de către organismul de arbitraj se bazează pe modelele de mecanisme existente în statele membre ale UE, conform cărora instanțele naționale desemnează arbitri atunci când părțile care au încheiat un acord de arbitraj nu reușesc să facă acest lucru. Instanța națională competentă care ar urma să fie desemnată de statele membre s-ar ocupa anume de cazurile aferente deficiențelor identificate în evaluarea impactului, mai exact de refuzul accesului în cazul în care statele membre nu se pun de acord cu privire la admisibilitatea litigiilor legate de dubla impunere și de procedurile blocate sau prelungite care depășesc doi ani.

Articolul 8 reflectă cerințele convenite în cadrul Convenției de arbitraj a Uniunii cu privire la înființarea unei comisii consultative, precum și termenii și condițiile în care lista persoanelor independente care pot face parte din comisia consultativă este creată și gestionată de Comisia Europeană. Articolul 6 prevede posibilitatea ca autoritățile competente din statele membre în cauză să ajungă la un acord și să instituie o formă alternativă de organism de soluționare a litigiilor, care să poată rezolva cazul prin utilizarea altor tehnici de soluționare a litigiilor, precum medierea, concilierea, expertiza sau alte tehnici adecvate și eficace.

Articolul 10 prevede un cadru pentru funcționarea comisiei consultative, regulile de funcționare (RF). Acestea se referă la aspecte importante precum descrierea cazului, definiția temeiului juridic și probleme care trebuie abordate în cadrul comisiei consultative, precum și o serie de aspecte organizatorice și logistice esențiale. Printre ele se numără calendarul, organizarea de reuniuni și audieri, schimbul de documente, limba de lucru și administrarea costurilor.

Articolul 12 reflectă dispozițiile Convenției de arbitraj a Uniunii și se referă la cerințele în materie de informații și la aspectele procedurale ale comisiei consultative.

Articolele 13 și 14 reiau dispoziții ale Convenției de arbitraj a Uniunii legate de termenii și condițiile, inclusiv un calendar precis, în baza cărora Comisia consultativă ar trebui să emită un aviz care să servească drept referință pentru decizia ulterioară, definitivă și obligatorie, a autorităților competente. La articolul 11 sunt prevăzute obligații specifice ale statelor membre în ceea ce privește costurile, care reflectă dispozițiile Convenției de arbitraj a Uniunii cu privire la aceste aspecte.

Articolul 15 se referă la interacțiunea cu proceduri judiciare și litigii la nivel național, într-un mod similar cu prevederile Convenției de arbitraj a Uniunii. Acest articol include dispoziții cu privire la cazurile excepționale care nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al procedurii (cazurile de fraudă, de abateri săvârșite cu intenție sau de neglijență gravă sunt excluse).

Creșterea transparenței este unul dintre obiectivele propunerii de directivă. Articolul 16 cuprinde dispozițiile Convenției de arbitraj a Uniunii în această privință, conform cărora autoritățile competente pot publica decizia de arbitraj definitivă și alte informații detaliate sub rezerva acordului contribuabilului.

Articolul 17 definește rolul Comisiei Europene în cadrul procedurii, în special în ceea ce privește gestionarea listei persoanelor independente în conformitate cu articolul 8 alineatul (4).

Conform dispozițiilor de la articolul 18, Comisia Europeană poate să adopte modalitățile practice necesare pentru buna funcționare a procedurilor introduse de prezenta directivă, cu sprijinul unui comitet privind soluționarea litigiilor legate de dubla impunere.

Articolul 19 abilitează Comisia Europeană să adopte acte legislative, conform definiției de la articolul 20, în vederea actualizării anexelor I și II în funcție de noile circumstanțe.

2016/0338 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în Uniunea Europeană

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European[5],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[6],

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Situațiile în care diferite state membre impozitează de două ori același venit sau același capital pot crea obstacole fiscale importante pentru societățile care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. Ele creează o sarcină fiscală excesivă pentru societățile comerciale și pot să perturbe activitatea economică și să genereze probleme de eficacitate, având în același timp un impact negativ asupra investițiilor transfrontaliere și a creșterii economice.

(2) Din acest motiv, este necesar ca mecanismele disponibile în Uniune să facă posibilă soluționarea litigiilor legate de dubla impunere și eliminarea eficientă a acestei probleme.

(3) Mecanismele în vigoare prevăzute în tratatele fiscale bilaterale nu asigură scutirea integrală de la dubla impunere în timp util și în toate cazurile. Actuala Convenție privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/CEE)[7] (denumită în continuare „Convenția de arbitraj a Uniunii”) are o sferă de aplicare limitată deoarece se aplică numai în cazul litigiilor aferente prețurilor de transfer și în cazul atribuirii profiturilor către sediile permanente. Exercițiul de monitorizare desfășurat în cadrul implementării Convenției de arbitraj a Uniunii a evidențiat o serie de deficiențe importante, în special în ceea ce privește accesul la procedură, durata și finalizarea concretă a acesteia.

(4) Pentru a crea un mediu fiscal mai echitabil, normele în materie de transparență trebuie să fie înăsprite, iar măsurile de combatere a evitării obligațiilor fiscale trebuie să fie consolidate. În același timp, în spiritul unui sistem fiscal echitabil, este necesar să se garanteze că persoanele impozabile nu sunt impozitate de două ori pentru același venit

5 JO C , , p. .
6 JO C , , p. .
7 JO L 225, 20.8.1990, p. 10.

și că mecanismele de soluționare a litigiilor sunt cuprinzătoare, eficace și sustenabile. Îmbunătățirea mecanismelor de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere este necesară și pentru a face față riscului creșterii numărului de litigii legate de cazuri de dublă sau multiplă impunere, având ca obiect sume importante, în urma stabilirii de către administrațiile fiscale a unor practici de audit mai regulate și mai bine direcționate.

(5) Prin urmare, introducerea unui cadru funcțional și eficient de soluționare a litigiilor fiscale care să garanteze certitudinea juridică și un mediu economic favorabil investițiilor constituie o acțiune decisivă pentru crearea unui sistem de impozitare a societăților echitabil și eficient în Uniunea Europeană. Mecanismele de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere ar trebui totodată să creeze un cadru armonizat și transparent pentru soluționarea problemelor legate de dubla impunere și, astfel, să ofere beneficii tuturor contribuabililor.

(6) Eliminarea dublei impuneri ar trebui să se realizeze printr-o procedură în cadrul căreia, ca un prim pas, cazul să fie transmis autorităților fiscale din statele membre vizate în vederea soluționării litigiului prin procedura de acord amiabil. Dacă nu se ajunge la un acord într-un anumit interval de timp, cazul ar trebui să fie prezentat unei comisii consultative sau unei comisii de soluționare alternativă a litigiilor, alcătuită atât din reprezentanți ai autorităților fiscale respective, cât și din personalități independente. Autoritățile fiscale ar trebui să ia o decizie finală obligatorie prin referire la avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

(7) Un mecanism îmbunătățit de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere ar trebui să se bazeze pe sistemele existente în Uniune, inclusiv pe Convenția de arbitraj a Uniunii. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să fie mai extins decât cel al Convenției de arbitraj a Uniunii, care se limitează la litigiile privind prețurile de transfer și atribuirea profiturilor către sediile permanente. Prezenta directivă ar trebui să se aplice tuturor contribuabililor care plătesc impozit pe profitul aferent tranzacțiilor transfrontaliere realizate în Uniune. De asemenea, faza de arbitraj ar trebui să fie consolidată. Mai exact, este necesar să se prevadă un termen limită pentru durata procedurilor de soluționare a litigiilor privind dubla impunere și să se stabilească termenii și condițiile procedurii de soluționare a litigiilor pentru contribuabili.

(8) Pentru a se asigura condiții uniforme de implementare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[8].

(9) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În mod concret, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la un proces echitabil și a libertății de a desfășura o activitate comercială.

(10) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unei proceduri funcționale și eficiente de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în contextul bunei funcționări a pieței interne, nu poate fi atins în mod suficient de către statele membre,

[8] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ci, din motive legate de anvergura și efectele acțiunii, poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(11) Este oportun ca, după o perioadă de cinci ani, Comisia să examineze aplicarea directivei, iar statele membre să sprijine Comisia furnizându-i informații adecvate în sprijinul acestei examinări,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezenta directivă stabilește reguli privind mecanismele de soluționare a litigiilor între statele membre cu privire la modalitățile de eliminare a dublei impuneri asupra veniturilor rezultate din activități comerciale și la drepturile contribuabililor în acest context.

Prezenta directivă se aplică tuturor contribuabililor care fac obiectul impozitelor pe venitul realizat din activități comerciale enumerate în anexa I, inclusiv sediilor permanente situate în unul sau mai multe state membre al căror sediu social este fie într-un stat membru, fie într-o jurisdicție din afara Uniunii.

Prezenta directivă nu se aplică veniturilor sau capitalurilor care fac obiectul unei scutiri fiscale sau cărora li se aplică, în temeiul normelor naționale, o cotă de impozitare egală cu zero.

Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor din legislația națională sau din acordurile internaționale atunci când este necesară prevenirea evaziunii fiscale, a fraudei fiscale sau a abuzurilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea unui stat membru care a fost desemnată ca atare de către statul membru respectiv;

2. „instanță competentă” înseamnă instanța unui stat membru care a fost desemnată de către statul membru respectiv;

3. „dublă impunere” înseamnă impunerea impozitelor enumerate în anexa I la prezenta directivă de către două (sau mai multe) jurisdicții fiscale pentru același venit sau capital impozabil de către autoritățile naționale sau judiciare ale acestora atunci când această impunere generează (i) taxe suplimentare, (ii) creșterea obligațiilor fiscale sau (iii) anularea sau reducerea pierderilor, care ar putea fi utilizate pentru a compensa profiturile impozabile;

4. „contribuabil” înseamnă orice persoană sau sediu permanent care face obiectul impozitelor pe venit enumerate în anexa I la prezenta directivă.

Articolul 3

Plângeri

1. Orice contribuabil căruia i se aplică o dublă impunere are dreptul să depună o plângere solicitând soluționarea problemei pe lângă fiecare dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii care are ca rezultat dubla impunere, indiferent dacă face sau nu uz de căile de atac disponibile în legislația națională a vreunuia dintre statele membre în cauză. În plângerea adresată fiecărei autorități competente contribuabilul trebuie să indice care sunt celelalte state membre implicate.

2. Autoritățile competente confirmă primirea plângerii în termen de o lună de la primirea acesteia. De asemenea, ele informează autoritățile competente ale celorlalte state membre vizate cu privire la primirea plângerii.

3. Plângerea este admisibilă în cazul în care contribuabilul furnizează autorităților competente din fiecare stat membru în cauză următoarele informații:

   (a) numele, adresa, numărul de identificare fiscală și alte informații necesare pentru identificarea contribuabilului (contribuabililor) care a(u) adresat plângerea autorităților competente și a oricărui alt contribuabil direct afectat;

   (b) perioadele fiscale avute în vedere;

   (c) detalii privind faptele și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv (inclusiv detalii privind structura tranzacției și a relațiilor dintre contribuabil și celelalte părți la tranzacțiile relevante) și, la nivel mai general, natura și data acțiunilor care au condus la dubla impunere, precum și sumele aferente în monedele naționale ale statelor membre în cauză, însoțite de copii ale tuturor documentelor justificative;

   (d) normele naționale și tratatele privind dubla impunere aplicabile;

   (e) următoarele informații furnizate de către contribuabilul care a prezentat plângerea autorităților competente și copii ale oricăror documente justificative:

      (i) o explicație a motivului pentru care contribuabilul consideră că a avut loc o dublă impunere;

      (ii) detalii privind acțiunile și litigiile inițiate de contribuabili în ceea ce privește tranzacțiile relevante și hotărârile judecătorești privind cazul;

      (iii) angajamentul contribuabilului de a răspunde cât mai complet și mai rapid posibil tuturor cererilor corespunzătoare formulate de o autoritate competentă și de a furniza orice document la cererea autorităților competente;

      (iv) copii după deciziile de impunere, rapoartele de inspecție fiscală sau alte documente echivalente care au condus la presupusa dublă impunere, precum și după orice alte documente emise de autoritățile fiscale în ceea ce privește dubla impunere contestată.

   (f) orice informații suplimentare specifice solicitate de autoritățile competente.

4. Autoritățile competente din statele membre în cauză pot solicita informațiile menționate la litera (f) de la alineatul (3) în termen de două luni de la data primirii plângerii.

5. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză adoptă o decizie privind acceptarea și admisibilitatea plângerii unui contribuabil în termen de șase luni de la primirea acesteia. Autoritățile competente informează contribuabilii și autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la decizia lor.

Articolul 4

Decizia de acceptare a plângerii - procedura de acord amiabil

1. În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre vizate decid să accepte plângerea în conformitate cu articolul 3 alineatul (5), acestea depun eforturi pentru a elimina dubla impunere prin procedura de acord amiabil în termen de doi ani de la data ultimei notificări din partea unuia dintre statele membre cu privire la decizia de a accepta plângerea.

   Perioada de doi ani menționată la primul paragraf poate fi prelungită cu până la șase luni la solicitarea unei autorități competente a unui stat membru vizat, în cazul în care autoritatea competentă solicitantă furnizează o justificare scrisă în acest sens. Prelungirea respectivă este condiționată de acceptul contribuabililor și al celorlalte autorități competente.

2. Se consideră că dubla impunere a fost eliminată în oricare dintre următoarele cazuri:

   (a) venitul care face obiectul dublei impuneri este inclus în calculul venitului impozabil într-un singur stat membru;

   (b) impozitul aferent acestui venit într-un stat membru este redus cu o sumă egală cu impozitul aferent în orice alt stat membru vizat.

3. După ce au ajuns la un acord privind eliminarea dublei impuneri în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente din statele membre în cauză transmit acest acord contribuabililor sub forma unei decizii care este obligatorie pentru autorități și executorie de către contribuabili, cu condiția ca aceștia din urmă să renunțe la dreptul de a beneficia de orice căi de atac la nivel național. Această decizie trebuie pusă în aplicare indiferent de termenele prevăzute de legislația națională a statelor membre în cauză.

4. În cazul în care nu au ajuns la un acord privind eliminarea dublei impuneri în termenul prevăzut la alineatul (1), autoritățile competente din statele membre în cauză informează contribuabilii în legătură cu acest lucru, indicând motivele pentru care nu s-a ajuns la un acord.

Articolul 5

Decizia de respingere a plângerii

1. Autoritățile competente din statele membre în cauză pot decide să respingă plângerea dacă aceasta este inadmisibilă, dacă nu are loc o dublă impunere sau dacă perioada de trei ani prevăzută la articolul 3 alineatul (1) nu este respectată.

2. În cazul în care autoritățile competente din statele membre în cauză nu au luat o decizie cu privire la plângerea unui contribuabil în termen de șase luni de la primirea acesteia, se va considera că plângerea a fost respinsă.

3. În cazul respingerii plângerii, contribuabilul are dreptul de a contesta decizia autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu normele naționale.

Articolul 6

Soluționarea litigiilor de către comisia consultativă

1. În cazul în care plângerea este respinsă în temeiul articolului 5 alineatul (1) numai de către una dintre autoritățile competente ale statelor membre în cauză, acestea din urmă înființează o comisie consultativă, în conformitate cu articolul 8.

2. Comisia consultativă adoptă o decizie cu privire la admisibilitatea și acceptarea plângerii în termen de șase luni de la data notificării ultimei decizii de respingere a plângerii în temeiul articolului 5 alineatul (1) de către autoritățile competente ale statelor membre în cauză. Dacă nu se notifică nicio decizie în termenul de șase luni, plângerea este considerată respinsă.

   În cazul în care comisia consultativă confirmă existența dublei impuneri și admisibilitatea plângerii, este inițiată procedura de acord amiabil prevăzută la articolul 4, la solicitarea uneia dintre autoritățile competente. Autoritatea competentă respectivă notifică această solicitare comisiei consultative, celorlalte autorități competente în cauză și contribuabililor. Perioada de doi ani prevăzută la articolul 4 alineatul (1) începe de la data luării deciziei de către comisia consultativă cu privire la acceptarea și admisibilitatea plângerii.

   În cazul în care niciuna dintre autoritățile competente nu solicită inițierea procedurii de acord amiabil în termen de treizeci de zile calendaristice, comisia consultativă emite un aviz cu privire la eliminarea dublei impuneri, după cum se prevede la articolul 13 alineatul (1).

3. Comisia consultativă este instituită de autoritățile competente din statele membre în cauză atunci când acestea nu reușesc să ajungă la un acord pentru a elimina dubla impunere în baza procedurii de acord amiabil în termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (1).

   Comisia consultativă este înființată în conformitate cu articolul 8 și emite un aviz privind eliminarea dublei impuneri în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).

4. Comisia consultativă trebuie să fie înființată cel târziu la cincizeci de zile calendaristice de la sfârșitul perioadei de șase luni prevăzute la articolul 3 alineatul (5), în cazul în care comisia consultativă este instituită în conformitate cu alineatul (1).

   Comisia consultativă trebuie să fie înființată cel târziu la cincizeci de zile calendaristice de la sfârșitul perioadei prevăzute la articolul 4 alineatul (1), în cazul în care comisia consultativă este instituită în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 7

Numirea de către instanțele naționale

1. În cazul în care comisia consultativă nu este înființată în termenul prevăzut la articolul 6 alineatul (4), statele membre prevăd dispoziții potrivit cărora contribuabilii pot să se adreseze unei instanțe naționale competente.

   În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru nu a desemnat cel puțin o personalitate independentă și un supleant pentru această persoană, contribuabilul poate solicita instanței competente din statul membru respectiv desemnarea unei persoane independente și a unui supleant din lista menționată la articolul 8 alineatul (4).

   Dacă autoritățile competente din toate statele membre în cauză nu au făcut acest lucru, contribuabilul poate solicita instanțelor competente din fiecare stat membru să desemneze cele două personalități independente, în conformitate cu al doilea și al treilea paragraf. Personalitățile independente desemnate astfel numesc președintele prin tragere la sorți din lista de persoane independente care se califică pentru rolul de președinte în conformitate cu articolul 8 alineatul (4).

   Contribuabilii trebuie să adreseze sesizarea cu privire la desemnarea personalităților independente și a supleanților acestora fiecărui stat de rezidență sau stabilire, dacă sunt implicați doi contribuabili, sau statelor membre ale căror autorități competente nu au reușit să desemneze cel puțin o personalitate independentă și supleantul acesteia, dacă este vorba despre un singur contribuabil.

2. Desemnarea persoanelor independente și a supleanților acestora în conformitate cu alineatul (1) este înaintată unei instanțe competente dintr-un stat membru numai la finalul perioadei de cincizeci de zile menționată la articolul 6 alineatul (4) și în termen de două săptămâni de la expirarea acestei perioade.

3. Instanța competentă adoptă o decizie în conformitate cu alineatul (1) și o notifică solicitantului. Procedura aplicabilă de către instanța competentă care desemnează persoanele independente atunci când statele membre nu reușesc să facă acest lucru este aceeași cu cea aplicabilă în temeiul normelor naționale în materie de arbitraj civil și comercial în situațiile în care instanțele numesc arbitri pentru că părțile nu reușesc să ajungă la un acord în acest sens. De asemenea, instanța competentă informează autoritățile competente care nu au reușit inițial să instituie comisia consultativă. Acest stat membru are dreptul de a contesta hotărârea instanței, cu condiția ca legislația națională să permită o astfel de acțiune. În cazul respingerii, solicitantul are dreptul de a contesta hotărârea instanței în conformitate cu normele de procedură naționale.

Articolul 8

Comisia consultativă

1. Comisia consultativă menționată la articolul 6 trebuie să aibă următoarea componență:

   (a) un președinte;

   (b) doi reprezentanți din partea fiecărei autorități competente în cauză;

(c) una sau două personalități independente, care sunt numite de fiecare autoritate competentă din lista persoanelor menționată la alineatul (4).

Numărul de reprezentanți menționat la litera (b) de la primul paragraf poate fi redus la o persoană în urma acordului autorităților competente.

Persoanele menționate la litera (c) de la primul paragraf sunt numite de fiecare autoritate competentă din lista persoanelor menționată la alineatul (4).

2. După numirea personalităților independente, este numit câte un supleant pentru fiecare din ele, conform regulilor privind numirea persoanelor independente în cazul în care acestea se află în imposibilitatea de a-și duce la îndeplinire sarcinile.

3. În momentul tragerii la sorți, fiecare autoritate competentă poate prezenta obiecții cu privire la numirea oricăreia dintre personalitățile independente, în oricare dintre circumstanțele convenite în prealabil între autoritățile competente în cauză sau în una din următoarele situații:

(a) dacă persoana respectivă face parte dintr-o administrație fiscală implicată sau acționează în numele acesteia;

(b) dacă persoana respectivă are sau a avut o participație importantă în cadrul unuia dintre contribuabili sau dacă este sau a fost angajat sau consultant al acestuia;

(c) dacă persoana respectivă nu prezintă o garanție suficientă de obiectivitate în vederea soluționării litigiului sau litigiilor cu privire la care urmează să fie luată o decizie.

4. Lista personalităților independente este formată din toate persoanele independente nominalizate de către statele membre. În acest scop, fiecare stat membru trebuie să nominalizeze cinci persoane.

Personalitățile independente trebuie să fie cetățeni ai unui stat membru și rezidenți în Uniune. Ele trebuie să fie competente și independente.

Statele membre notifică Comisiei numele personalităților independente pe care le-au nominalizat. În notificare statele membre pot preciza care dintre cele cinci persoane nominalizate poate fi numită în funcția de președinte. De asemenea, acestea furnizează Comisiei informații complete și actualizate cu privire la profilul profesional și academic al acestor persoane, la competența și experiența acestora, precum și cu privire la eventualele conflicte de interese. Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificări aduse listei persoanelor independente.

5. Reprezentanții fiecărei autorități competente și personalitățile independente numite în conformitate cu alineatul (1) aleg un președinte din lista persoanelor menționată la alineatul (4).

Articolul 9

Comisia de soluționare alternativă a litigiilor

1. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni să înființeze o comisie de soluționare alternativă a litigiilor în locul comisiei consultative, care să emită un aviz cu privire la eliminarea dublei impuneri în conformitate cu articolul 13.

2. Comisia de soluționare alternativă a litigiilor poate fi diferită de comisia consultativă în ceea ce privește componența și forma și poate aplica medierea, concilierea, expertiza, adjudecarea sau orice alt proces sau orice altă tehnică de soluționare a litigiilor.

3. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză stabilesc, de comun acord, regulile de funcționare în conformitate cu articolul 10.

4. Articolele 11-15 se aplică în cazul comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, cu excepția celor privind majoritatea prevăzute la articolul 13 alineatul (3). Autoritățile competente ale statelor membre în cauză pot conveni asupra altor reguli privind majoritatea în cadrul regulilor de funcționare a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

Articolul 10

Reguli de funcționare

1. Statele membre prevăd ca, în termenul de cincizeci de zile calendaristice prevăzut la articolul 6 alineatul (4), fiecare autoritate competentă a statelor membre în cauză să notifice contribuabililor următoarele:

   (a) Regulile de funcționare a comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor;

   (b) o dată la care va fi adoptat avizul privind eliminarea dublei impuneri;

   (c) trimiteri la orice dispoziții legale în vigoare din legislația națională a statelor membre și la orice convenții în vigoare privind dubla impunere.

   Data la care se face referire la litera (b) de la primul paragraf se stabilește cel târziu la șase luni după înființarea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

2. Regulile de funcționare se semnează între autoritățile competente ale statelor membre implicate în litigiu.

   În mod concret, regulile de funcționare prevăd următoarele:

   (a) descrierea și caracteristicile cazului de dublă impunere care face obiectul litigiului;

   (b) termenii de referință cu privire la care se pun de acord autoritățile competente ale statelor membre în legătură cu aspectele care trebuie clarificate;

   (c) forma - fie o comisie consultativă, fie o comisie de soluționare alternativă a litigiilor;

   (d) calendarul procedurii de soluționare a litigiului;

   (e) componența comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

   (f) termenii și condițiile de participare a contribuabililor și a terților, schimburile de note, informații și documente justificative, costurile, tipul procesului de soluționare și orice alte aspecte procedurale sau organizatorice importante.

În cazul în care comisia consultativă este instituită pentru a emite un aviz cu privire la contestarea respingerii sau admisibilității plângerii, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1), în regulile de funcționare sunt prevăzute numai informațiile menționate la literele (a), (d), (e) și (f) de la al doilea paragraf.

3. În absența notificării contribuabililor cu privire la regulile de funcționare sau dacă aceasta este incompletă, statele membre prevăd ca persoanele independente și președintele să completeze regulile de funcționare în conformitate cu anexa II și să le transmită contribuabilului în termen de două săptămâni de la data expirării celor cincizeci de zile calendaristice prevăzute la articolul 6 alineatul (4). În cazul în care persoanele independente și președintele nu se pun de acord asupra regulilor de funcționare sau nu le notifică contribuabililor, aceștia din urmă pot apela la instanța competentă din statul lor de rezidență sau stabilire, astfel încât să impună toate consecințele juridice și să determine punerea în aplicare a regulilor de funcționare.

Articolul 11

Costul procedurii

Costurile procedurii comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, altele decât cele suportate de contribuabili, se împart în mod egal între statele membre.

Articolul 12

Informații, elemente justificative și audieri

1. În sensul procedurii menționate la articolul 6, contribuabilul (contribuabilii) în cauză poate (pot) furniza comisiei consultative sau comisiei de soluționare alternativă a litigiilor informații, elemente justificative sau documente care ar putea fi relevante pentru luarea unei decizii. Contribuabilul (contribuabilii) și autoritățile competente ale statelor membre în cauză furnizează orice informații, elemente justificative sau documente la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statelor membre aflate într-o astfel de situație pot refuza să furnizeze informații comisiei consultative în oricare dintre următoarele cazuri:

   (a) obținerea informațiilor necesită măsuri administrative care contravin legislației naționale

   (b) legislația națională nu permite obținerea informațiilor;

   (c) informațiile se referă la secrete comerciale, industriale, profesionale sau la procese comerciale;

   (d) divulgarea informațiilor este contrară politicii publice.

2. Fiecare dintre contribuabili poate, la cererea sa, să se prezinte sau să fie reprezentat în fața comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. Fiecare dintre contribuabili se prezintă sau este reprezentat în fața comisiei, la cererea comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

3. În calitatea lor de membri ai comisiei consultative sau ai comisiei de soluționare alternativă a litigiilor, personalitățile independente sau oricare alt membru respectă obligația de păstrare a secretului profesional, în condițiile prevăzute de legislația națională a fiecăruia dintre statele membre în cauză. Statele membre adoptă măsurile adecvate pentru a sancționa orice încălcare a obligațiilor legate de păstrarea secretului profesional.

Articolul 13

Avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor

1. Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își dă avizul în termen de șase luni de la data la care a fost instituită de autoritățile competente ale statelor membre în cauză.
2. Când își formulează avizul, comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor ține cont de normele naționale și de tratatele privind evitarea dublei impuneri aplicabile. În absența unui tratat sau acord privind dubla impunere între statele membre în cauză, comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor se poate referi, când își formulează avizul, la practicile internaționale în domeniul fiscal, cum ar fi ultimul model de convenție fiscală al OCDE.
3. Comisia consultativă sau comisia de soluționare alternativă a litigiilor își adoptă avizul cu majoritatea simplă a membrilor săi. În cazul în care nu se poate ajunge la o majoritate, votul președintelui este definitoriu pentru avizul final. Președintele comunică autorităților competente avizul comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

Articolul 14

Decizia finală

1. Autoritățile competente își dau acordul în termen de șase luni de la notificarea avizului comisiei consultative sau al comisiei de soluționare alternativă a litigiilor cu privire la eliminarea dublei impuneri.
2. Autoritățile competente pot lua o decizie contrară avizului comisiei consultative sau avizului comisiei de soluționare alternativă a litigiilor. În cazul în care nu reușesc să ajungă la un acord privind eliminarea dublei impuneri, ele sunt obligate să respecte avizul respectiv.
3. Statele membre prevăd ca decizia finală privind eliminarea dublei impuneri să fie transmisă contribuabililor de către fiecare autoritate competentă în termen de treizeci de zile calendaristice de la adoptarea acesteia. Dacă nu este notificat cu privire la decizie în termen de treizeci de zile calendaristice, contribuabilul poate introduce o cale de atac în statul membru de rezidență sau stabilire, în conformitate cu normele naționale.
4. Decizia finală este obligatorie pentru autoritate și executorie de către contribuabil, sub rezerva renunțării de către contribuabil la dreptul de a recurge la orice căi de atac la nivel național. Ea trebuie să fie implementată în conformitate cu legislația

națională a statelor membre care, în urma deciziei finale, vor trebui să modifice impozitarea inițială, indiferent de termenele prevăzute de legislația națională. În cazul în care decizia finală nu a fost implementată, contribuabilii pot sesiza instanța națională a statului membru care nu a efectuat implementarea.

Articolul 15

Interacțiunea cu procedurile și derogările naționale

1. Faptul că o decizie având drept consecință dubla impunere luată de un stat membru devine finală în conformitate cu legislația națională nu trebuie să-i împiedice pe contribuabili să recurgă la procedurile prevăzute în prezenta directivă.

2. Aplicarea procedurii de acord amiabil sau a procedurii de soluționare a litigiilor nu împiedică un stat membru să inițieze sau să continue procedurile judiciare sau procedurile privind sancțiuni administrative și penale legate de aceleași aspecte.

3. Contribuabilii pot recurge la căile de atac pe care le au la dispoziție în temeiul legislației naționale a statelor membre în cauză. Cu toate acestea, în situația în care cazul a fost înaintat unei instanțe judecătorești, datele următoare se adaugă la data la care a fost pronunțată hotărârea judecătorească definitivă:

   (a) perioada de șase luni menționată la articolul 3 alineatul (5);

   (b) perioada de doi ani menționată la articolul 4 alineatul (1)

4. În cazul în care legislația națională a unui stat membru nu permite ca o decizie de soluționare a unui litigiu să se abată de la hotărârile organelor judiciare din țara respectivă, contribuabilii nu pot recurge la procedura aplicabilă în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (2) dacă au fost inițiate proceduri judiciare referitoare la dubla impunere. Cu toate acestea, în cazul în care un contribuabil a inițiat o procedură judiciară, procedura menționată anterior poate fi încă aplicată dacă nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă și dacă contribuabilul își retrage acțiunea cu privire la dubla impunere.

5. Inițierea procedurii de soluționare a litigiului în conformitate cu articolul 6 pune capăt oricărei alte proceduri de acord amiabil sau de soluționare a litigiilor cu privire la același litigiu în cazul în care sunt vizate aceleași state membre, cu efect de la data numirii comisiei consultative sau a comisiei de soluționare alternativă a litigiilor.

6. Prin derogare de la articolul 6, statele membre în cauză pot refuza accesul la procedura de soluționare a litigiilor în cazuri de fraudă fiscală, de abateri săvârșite cu intenție sau de neglijență gravă.

Articolul 16

Publicarea

1. Comisia consultativă și comisia de soluționare alternativă a litigiilor își formulează avizele în scris.

2. Autoritățile competente publică decizia finală menționată la articolul 14, sub rezerva consimțământului fiecărui contribuabil implicat.

3. În cazul în care un contribuabil implicat nu este de acord cu publicarea deciziei finale în toate elementele sale, autoritățile competente publică un rezumat al deciziei finale

cu descrierea cazului si a obiectului său, incluzând data, perioadele fiscale vizate, temeiul juridic, sectorul și o scurtă descriere a rezultatului final.

Autoritățile competente transmit contribuabililor, înainte de publicare, informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu primul paragraf. La cererea unui contribuabil, autoritățile competente nu publică informații care se referă la secrete comerciale, industriale, profesionale sau la procese comerciale sau care contravin politicii publice.

4. Comisia stabilește, prin acte de punere în aplicare, formulare standard de comunicare a informațiilor menționate la alineatele (2) și (3). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2).

5. Autoritățile competente notifică fără întârziere Comisiei informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 17

Rolul Comisiei și sprijinul administrativ

1. Comisia publică online și actualizează lista personalităților independente menționată la articolul 8 alineatul (4), indicând care dintre aceste persoane poate fi numită în funcția de președinte. Lista conține doar numele persoanelor respective.

2. Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate cu scopul de a sancționa orice nerespectare a obligației de confidențialitate prevăzute la articolul 12. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

3. Comisia păstrează un registru central în care sunt arhivate și puse la dispoziție online informațiile publicate în conformitate cu articolul 16 alineatele (2) și (3).

Articolul 18

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru soluționarea litigiilor legate de dubla impunere. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 19

Lista impozitelor și regulile de funcționare

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 în ceea ce privește actualizarea listei de impozite în conformitate cu anexa I și regulile de funcționare în conformitate cu anexa II în vederea modificării acestora pentru a ține cont de noile circumstanțe.

Articolul 20

Exercitarea competențelor delegate

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 19 se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând de la data menționată la articolul 22.

3. Delegarea competențelor prevăzută la articolul 19 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Ea intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară indicată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 21

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2017. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

   Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 23

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.6. Durata și impactul financiar

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

3.2.5. Contribuția terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de directivă a Consiliului privind îmbunătățirea mecanismelor de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere (Double Taxation Dispute Resolution Mechanisms - DTRM) în Uniunea Europeană

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB[9]

14

14.03

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunerea/inițiativa se referă la o **acțiune nouă**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la o **acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**[10]

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Programul de lucru al Comisiei pentru 2015 cuprinde printre prioritățile sale o abordare mai echitabilă a impozitării. În continuarea acestei priorități, un domeniu de acțiune conex din cadrul programului de lucru al Comisiei pentru 2016 este perfecționarea mecanismului de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific nr.

Ameliorarea eficacității și eficienței sistemului de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere în cadrul pieței interne, cu scopul de a asigura soluționarea eficientă a litigiilor legate de dubla impunere (a se vedea evaluarea impactului realizată de serviciile Comisie cu privire la propunere).

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

ABB 3

9 ABM: gestiune pe activități; ABB: întocmirea bugetului pe activități.

10 Astfel cum sunt menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/ grupurilor vizate.

Un mecanism eficace de soluționare a litigiilor legate de dubla impunere va îmbunătăți mediul de afaceri din UE în general și va stimula investițiile, creșterea economică și a ocuparea forței de muncă. El va oferi mai multă certitudine și previzibilitate mediului de afaceri și societăților, oferind implicit o bază mai stabilă și mai sigură pentru activitățile comerciale și pentru luarea deciziilor de investiții.

Veniturile fiscale ale statelor membre vor crește pe termen lung ca urmare a intensificării activității economice și a eficientizării colectării impozitelor. Eliminarea efectivă a dublei impuneri printr-un proces eficace de soluționare a litigiilor va îmbunătăți, de asemenea, gradul de respectare a obligațiilor internaționale ale statelor membre și va determina reducerea cheltuielilor administrative ale acestora.

Va crește încrederea publicului, a cetățenilor și a contribuabililor în general în corectitudinea și fiabilitatea sistemelor fiscale.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Indicatorii de monitorizare a punerii în aplicare sunt prezentați în detaliu în evaluarea impactului (secțiunea 7).

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Protejarea societăților care desfășoară tranzacții transfrontaliere împotriva consecințelor negative ale cazurilor nerezolvate de dublă și multiplă impunere.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Asigurarea coerenței și evitarea neconcordanțelor, prin intermediul unor norme și proceduri comune în toate statele membre. Inconsecvențele și lacunele în ceea ce privește punerea în aplicare de către statele membre ar putea pune în pericol succesul întregului proiect.

Valoarea adăugată a UE este legată de faptul că este necesară o implementare coordonată și uniformă pentru a îmbunătăți procesul de soluționare a litigiilor. De asemenea, este necesar ca aceste aspecte să fie abordate coerent în contextul actual caracterizat de combaterea la nivel global a evaziunii fiscale și a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale. Cadrul prețurilor de transfer din UE va fi îmbunătățit în ceea ce privește eficiența și caracterul executoriu atunci când este combinat cu soluția propusă.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențe anterioare similare

Încă din 1976, a fost prezentată Consiliului o propunere privind eliminarea dublei impuneri în raport cu ajustarea transferului profitului între întreprinderile asociate (procedura de arbitraj). Ca urmare, în 1990 s-a semnat Convenția privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/EEC).

1.5.4. Compatibilitatea şi posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

Propunerea face parte dintr-un pachet care cuprinde o serie de inițiative. Pot fi obținute efecte pozitive de sinergie din interacțiunea dintre măsurile incluse în pachet și cu propunerile cuprinse în pachetul de măsuri privind transparența fiscală din martie 2015 și în planul de acțiune din iunie 2015.

1.6. Durata și impactul financiar

☐ Propunere/inițiativă **pe durată determinată**

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ Propunere/inițiativă **pe durată nedeterminată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

– urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)[11]

☒ **Gestiune directă** asigurată de către Comisie

– ☒ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

– ☐ prin intermediul agențiilor executive;

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

– ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐BEI și Fondului european de investiții;

– ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;

– ☐ organismelor de drept public;

– ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

– ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.

– *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații".*

Observații

Propunerea este de natură legislativă. Unele sarcini ale Comisiei legate de modul de gestionare și de execuția bugetară se referă la următoarele sarcini administrative: - administrarea, crearea și actualizarea listei persoanelor independente numite de statele membre - sarcini administrative legate de aspectele de transparență ale propunerii și de facilitarea schimbului de informații între statele membre - activități de monitorizare

[11] Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Nu există

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Nu există

2.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

Nu există

2.2.3. Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului prevăzut de risc de eroare

N/A

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

N/A

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr Rubrica1A Competitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă	Dif./ Nedif.[12]	Țări AELS[13]	Țări candidate[14]	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	14.0301	Dif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare a căror creare se solicită: nu există

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr Nu există	Dif./Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	Nu există		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

[12] Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.
[13] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.
[14] Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

[Această secțiune ar trebui completată utilizând **foaia de calcul cuprinzând datele din buget care au caracter administrativ** (al doilea document din anexa la prezenta fișă financiară) și ar trebui încărcată în CISNET pentru consultarea interservicii.]

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr	Rubrica 1ACompetitivitate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă

DG: <TAXUD>			Anul **N**[15]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			**TOTAL**
•Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1)	N/A							
	Plăți	(2)	N/A							
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2 a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe[16]			**N/A**							
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG <TAXUD>	Angajamente	=1+1a +3	N/A							
	Plăți	=2+2a	N/A							

15 Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

16 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

		+3								

•TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	N/A							
	Plăți	(5)	N/A							
•TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)	**N/A**							
TOTAL credite La RUBRICA <….> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	N/A							
	Plăți	=5+ 6	N/A							

<u>În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:</u>

•TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	N/A							
	Plăți	(5)	N/A							
•TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)	**N/A**							
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4 din cadrul financiar multianual (suma de referință)	Angajamente	=4+ 6	N/A							
	Plăți	=5+ 6	N/A							

Rubrica din cadrul financiar multianual	**5**	„Cheltuieli administrative”

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			**TOTAL**
DG: <TAXUD>									
• Resurse umane		0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	**0,067**	
•Alte cheltuieli administrative		**0,030**	**0,030**	**0,030**	**0,030**	**0,030**	**0,030**	**0,030**	
TOTAL DG <…….>	Credite	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	**0,097**	

TOTAL credite pentru RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	**0,097**	

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul **N**[17]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			**TOTAL**
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	**0,097**	
	Plăți	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	**0,097**	

[17] Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

– ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul **N**		Anul **N+1**		Anul **N+2**		Anul **N+3**		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						**TOTAL**	
	REALIZĂRI																	
⇩	Tip[18]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC Nr. 1[19]…																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2…																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
COSTURI TOTALE																		

[18] Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).

[19] Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **N** [20]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			**TOTAL**
RUBRICA5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	**0,067**	
Alte cheltuieli administrative	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	**0,030**	
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	**0,097**	
În afara RUBRICII 5[21] **din cadrul financiar multianual**								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								
TOTAL	**0,097**	**0,097**	**0,097**	**0,097**	**0,097**	**0,097**	**0,097**	

Necesarul de credite în materie de resurse umane și alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele DG-ului care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

[20] Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

[21] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
•Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
XX 01 01 02 (în delegații)							
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
•Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)[22]							
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)							
XX 01 04 **yy** [23] - la sediu							
XX 01 04 **yy** [23] - în delegații							
XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL							

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Coordonarea și colaborarea cu statele membre pentru punerea în aplicare a propunerii legislative. Sarcini de monitorizare.
Personal extern	

22 AC = agent contractual; AL= agent local; END= expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

23 Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

– ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.

– ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

– ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuția terților

– Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

– Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea	N/A							
TOTAL credite cofinanțate	N/A							

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

– – ☐ asupra resurselor proprii

– – ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[24]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul …….								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

N/A

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

N/A

[24] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.